

kunde komme et Resultat. — Til Slutning skal jeg kun omtale det Forslag, som det ærede Flertal har stillet angaaende Jorfremmelsesraadet. Jeg har allerede tidligere udtalt mig meget stærkt imod Jorfremmelsesraadet, og dersom jeg skulde gaa til at stemme for et Jorfremmelsesraad igjen, maatte dette være foreslaaet i en noget anden Form end nu. Jeg kan ikke se, at Flertallets Forslag til Etablering af et Jorfremmelsesraad er stort bedre end det, vi nu have. Det gjør Ministeren mere afhængig, end han nu er, idet han vil være bunden til en Sammensætning af Raadet, ifølge hvilken det skal bestaa af bestemte Personer, hvorimod han nu selv kan vælge sine Personer. Men det, som jeg navnlig har imod Raadet, er, at der bliver lagt en Myndighed over i en Komites Hænder, som man ikke giver det dertil svarende Ansvar. Desuden vil Jorfremmelsesraadet have den samme negative Myndighed, som det nuværende, at den Person, som dette Raad ikke ønsker forfremmet, heller ikke kan blive forfremmet, hvormeget end Regjeringen og Ministeren vil, at han skal forfremmes. Dette er den store Anse, jeg har imod det nuværende Jorfremmelsesraad, og som jeg ogsaa maa rette imod det Forslag, som er stillet af Flertallet. Videre skal jeg ikke indlade mig paa Enkelthederne i Lovforslaget.

N. W. Jensen: Den Kontinuitet, der er imellem det Forslag, vi idag behandle, og det Forslag, som vi behandlede iforgaars, kan maatte gjøre det tilladeligt, at jeg vender tilbage til en Bemærkning, som blev rettet til mig af det ærede Medlem for Præsident Amtets 6te Valgkreds (Bojsen), og som jeg dengang ikke svarede paa for ikke at trække Forhandlingerne unødvendigt ud. Det ærede Medlem fandt, at det Standpunkt, som jeg for mit Bedkommende og for mit rent personlige Bedkommende havde hævdet som Rigsdagsmand, var uholdbart. Jeg vil da bringe i det ærede Medlems Erindring, at dette Standpunkt ikke kan være noget Nyt for ham; thi jeg stod allerede derpaa, dengang jeg havde den Ære at staa overfor ham som Modkandidat, og jeg har fastholdt det samme Standpunkt overfor de Vælgere, som have gjort mig den Ære at sende mig hertil som deres Repræsentant, og jeg agter fremdeles at fastholde dette Standpunkt, hvad enten man vrager eller vælger mig, fordi Tiden har vist mig, at den Respekt, som jeg altid har haft for Sagkundskaben, har været fuldstændig berettiget, og den er voget, jo mere jeg har set, hvor mange Ulykker Overfladiskhed, selv glimrende Overfladiskhed, har faaet. Der var en Tid her i Thinget, hvor netop det nuværende Flertal hævdede som sit Standpunkt, at der maatte kræves af dem, der vilde træde op som Vedere for Anskuelse, at de havde praktisk Erfaring ligeoverfor det Spørgsmaal, de talte om. Det synes man ikke ganske at holde ved længere, Udvalgene

sammensættes af Partihensyn, Valg af Formand og Ordspørrer foregaa af Partihensyn, og hvis man ad statistisk Vej havde en Overblik over de enkelte Medlemmer, som dette Tillidsbureau overdrages, og det er ganske vist ikke saa grumme mange, vilde man let kunne sige sig selv, at det er fuldstændig umuligt, at de ærede Medlemmer selv med den bedste Villie og Flid, — Noget, jeg villig skal anerkjende, at de Herrer anvende derpaa, — kunne være saaledes inde i de Spørgsmaal, de staa som Talsmænd for, at de med en virkelig Grad af Besjælelse kunne forlange, at vi skulle følge dem i deres Forslag. (Ordspørreren: Det behøves heller ikke!) Nei, det kan gjerne være, at det ikke behøves, for at de skulle blive vedtagne, — for saa vidt kan jeg gjerne gaa ind paa denne Afbrydelse, — det behøves ikke i Kraft af, at Forslagene ere vedtagne, inden de komme herind, saa at Forhandlingerne ikke blive af videre Betydning; hvis det ærede Medlem mente, at det ikke behøvedes i den Betydning, har det ærede Medlem Ret. Min Mening er, at vi ikke som Folkethingsmænd sidde her for at sige Ja og Amen til Alt, hvad Regjeringen forelægger os; men ligesom det, der forelægges os af Regjeringen, har været underkastet en sagkyndig Behandling, inden det kommer til os, er det ogsaa en sagkyndig Prøvelse, som det kommer an paa at anfille her. Ser jeg nu hen til Maaden, hvorpaa man har behandlet de militære Love, skal jeg ikke komme ind paa, hvad der er kommet ud af Befæstningsloven, det staar i temmelig frisk Minde. Hvad der kommer ud af Sørløven, kan jeg ikke have nogen Mening om, da Betænkningen ikke foreligger, men der foreligger i Betænkningen om Forsvarsloven en Henvisning til Flertallets Betænkning fra forrige Aar, og der indeholdes ogsaa, hvad man ønsker, og hvorledes man agter at indrette Søren, og for saa vidt Flertallet har fastholdt samme Anskuelse i Aar, hvad jeg har Grund til at tro, saa vil det vise sig, at, da jeg ved Sørløvens første Behandling forrige Aar udtalte, at i Reglen behandlede Flertallet de militære Love paa den Maade, at kun Titelen blev tilbage, var jeg Profet, skjøndt jeg ikke derfor fordrer at blive indvangeret hverken mellem de store eller de smaa Profeter. Hvad denne Lov angaar, har man gjort akkurat det Samme ved den. Det ærede Medlem, som sidst talte, gjorde opmærksom paa, hvorledes man havde forandret den, og Flertallet udtaler i sin Betænkning, at man har foretaget Forandringer paa nogle væsentlige Punkter. (Ordspørreren: Er det ikke tilladt?) Om Flertallets Tillidelse er der ikke Tale i det givne Tilfælde, men naar Flertallet har foretaget Forandringer paa væsentlige Punkter, bliver Spørgsmaalet for os, som ikke have den nødvendige Sagkundskab: Hvem skulle vi følge? og da det viser sig, at Sagkundskaben staar paa Mindretallets Side, foretrækker jeg langt at